

Cha Thánh Gioan Thánh Giá

KINH CHIỀU I (Thơ Thánh Gioan Thánh Giá)

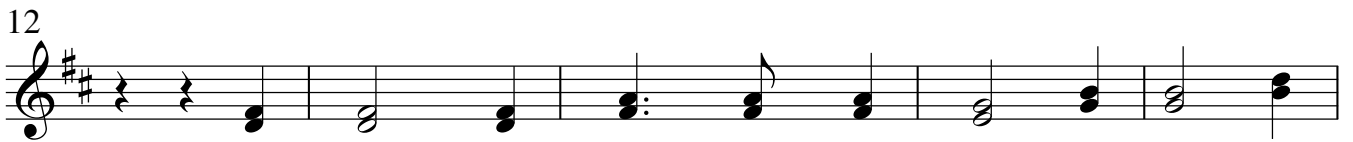
1)...Nhờ một đêm, một đêm tăm tối cháy bừng yêu
2)....Từ màn đêm bình an, tôi đã, đã vượt bằng
3)...Nhờ màn đêm, màn đêm diễm phúc, bí mật, không
4)...Rồi nhờ tia, nhờ tia sáng ấy dẫn đường tôi

thương cùng những sầu lo. Ôi vận may diễm phúc! Tôi đã ra
qua cầu đã nguy trang. Ôi vận may diễm phúc! Trong tối
ai nhìn thấy được tôi, ngay cả tôi cũng không thấy tia sáng soi
đi tựa giữa buổi trưa, đưa đường tôi gặp ai đó, tôi biết xưa

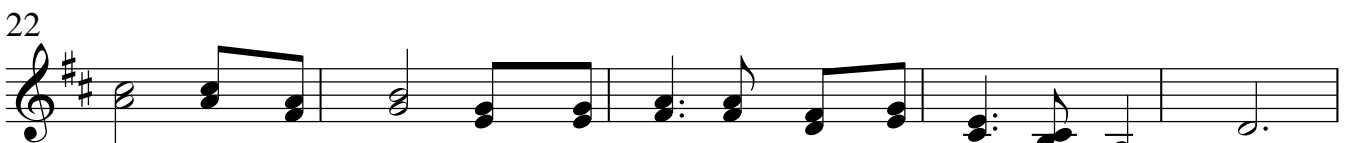
đi không bị để ý, mái nhà tôi vẫn thật yên hàn.
tắm, tôi được chở che, mái nhà tôi vẫn được yên hàn.
qua, và người dẫn dắt, chỉ trừ tia sáng trong tim này.
kia, đang chờ đợi tôi ở một nơi vắng như sa mạc.

Kết:...Ôi đêm! Người đã hướng dẫn ta! Ôi đêm! Đáng

yêu hơn rạng đông! Ôi đêm! Người đã phối hợp Đức Tình

Quân với Tình nương, một tình nương đã được biến đổi nên Tình Quân!

Ôi đêm! Đáng yêu hơn rạng đông, ôi đêm diễm phúc.